

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

לב.

ע"א א טו"ש"ע י"ד סימן
קטע ונ"ש"ע א"ח
ס"י מקדס ספיף א
כתיבתי:

תורה אור השלם

1. יהיה בדרך בקלון
והפשוטו אף להקיש
המיתו: שמה ד כד
2. ותקח צפרה צר
ותברת את ערלת בנה
ותגע דרגליו ותאמר כי
חתן דמים אתה לי:
שמות ד כה
3. הרף מאף ועוב חמה
אל תתנה אף להרע:
התלים לו ח
4. חמה אין לי מי יתני
שמיר שית במלחמה
אפסעה בה אצתינה
ישעיהו כו ד
5. כי יגדתי מפני האף
והחמה אשר קצף יי
עליכם להשמיד אתכם
ישמע' יי אלי גם בפעם
דברים ט ט
6. ויהי אברך בן
תשנים שנה ותשע
שנים ויקרא יי אל אברך
ויאמר אביו אני אל שדי
התהלך לפני יהוה
ותקח בריתי
ביני ובינך ואברהם אותך
במאד מאד:
בראשית יז א-ב
7. ויאמר יי אל משה
הקב לך את הדברים
האלה כי על פי הדברים
האלה בריתי אתך בריתי
ואת ישראל:
שמות לו כ
8. בה אמן יי אם לא
בריתי ויזמן וילך חקות
בריתי וארץ לא שמתתי:
ימיהו לג כה
9. ויזא אהו הוציאה
ויאמר הבט נא השמימה
והסר הבוכבים אם תוכל
לקצר אתם ויאמר לו כה
יהי יי עמי:
בראשית טו ה
10. עם חסדי תתחמד
עם גבור תמים תחמם:
שמואל ב ככ כ
11. אני וזהו בריתי אתך
והיה לך לאב המון גוים:
בראשית יז ד
12. כי לא נחש ביעקב
ולא קסם בישראל פתע
אמר ליעקב ולישראל
מה פועל אל:
במדרב כג כ
13. וישמע אברך פי
נשבה אהיו וירק את
חניכיו ולידי ביתו שמנה
עשר ושלוש מאות וירדף
עד דן: בראשית יד יד
14. ויאמר אדני אלהים
במה אדע כי אישרך:
בראשית טו ח
15. ויאמר מלך סדם אל
אברך תן לי הנפש
והרשע קח לך:
בראשית יד יא
16. עקב אשר שמע
אברךם בקלי וישמר
משברתי מצוותי חקותי
ותורתי: בראשית כו ה

שנעסק במלון סהלא. שנאמר דרך במלון דמשמע למיד שזא
מן הדרך נעסק במלון והיה לו למול מתמילה. וכ"ת
היאך ימול כיון שהיה לו עדיין ללאת דרך י"ל לדאמו מלון סמוך
למנרים היה וצאורחא פורתא ליכא סכנתא: **הוי אומר זה הפינוק.**
שנעשה חתן ע"י צרית: ולא שיירו
ממנו אלא רגליו. מקום המילה
דכתיב (ש"צ"י) ולא עשה רגליו:
שנאמר הרף מאף ועוב חמה. כלומר
הקצ"ה אמר לו שמועס. אלמלא רוחה
היה להרגס: **שנאמר חמה אין לי.**
אלמלא נהרג: **גונדא דחיימה.** חיל
של חיימה: **כי על פי הדברים האלה**
כרתי אסך צרית. כלומר צרית מילה
ששקולה ככל הדברים דהיינו כל
המלות: **לחא מאלטגנינות שגך.**
ממשפט חכמת מנולות שגך והיינו
דכתיב (בראשית טו) ויזאל אהו
החולה: **שעה עומדת לו.** שעולה
לגדולה: **כל המנחש לו נחש.**
שהנחשים והקסמים רודפין אחריו
שנוק צכל דצר וכדלמרינן צפרק
ערבי פסחים (פסחים קי): מאלן דקפיד
קפדינן ליה שנאמר כי לא נחש וגו':
כעס יאמר ליעקב וישאל מה פעל
אנ שמלאכי השרת ישאלו לישראל
מה פעל אל לפי שמתוך שאינן מנחשין
מכניסין אותן למחיה שאין מלאכי
השרת יכולין ליכנס בה. ונראה צעני
דהכי נמי מדה כנגד מדה שמתוך
שאינו הולך לקראת נחשים לידע
העמידות אלא צומט צבקה"ה משום
הכי הקצ"ה מגלה לו רזי עולם
שאינן גלויים למלאכי השרת:
שעשה אנגרייא בתלמידי חכמים.
שהולכין למלחמה דכתיב וירק את
חניכיו דהיינו בני אדם שחנך למורה:
שפריז על מדותיו. שהרצה להרחיב
על מדותיו של הקצ"ה. הפריז ויתר
והפקיר: **שנאמר סן לי הנפש.**
ואברהם אבינו נמס לו ואילו עכנן
לעזמו היה מכניסן תחת כנפי סכינה:
שהוריקן צטורה. זרון צטורה. לשון
אמר הירקן מן הסורה מלשון והצור
רקס^ט שעשה צהן אנגריי: **הוריקן צוהב.**
דכתיב צירקק חרוץ^ט דהיינו זהב
כלומר שנתן להס זהב הצרע כדי
שילכו: **שנאמר עקב אשר שמע.**
כמנין עקב שמע ואברהם חיה קע"ה
נמצא שכן שלש הכיר את צוראו:
השטן

מפני שנתעסק במלון חחלה שנאמר ויהי
בדרך במלון רשב"ג. אומר לא למשה רבינו
בקש^ט ששמן להרוג אלא לאותו תינוק שנאמר
כי חתן דמים אתה לי צא וראה מי קרוי
חתן הוי אומר זה התינוק דרש רבי יהודה
בר בינא בשעה שנתרשל משה רבינו מן
המילה באו אף וחיימה ובלעוהו ולא שיירו
ממנו אלא רגליו מיד ותקח צפרה צור
ותכרות את ערלת בנה מיד וירף ממנו
באותה שעה ביקש משה רבינו להרוגן
שנאמר הרף מאף ועוב חמה ויש
אומרים^ט לחיימה הרגו שנא'^ט חמה אין לי
והכתיב^ט כי יגורתי מפני האף והחמה תרי
חיימה הוו ואיבעית אימא גונדא דחיימה
תניא רבי אומר גדולה מילה שאין לך מי
שנתעסק במצות כאברהם אבינו ולא נקרא
תמים אלא על שם מילה שנאמר התהלך
לפני יהוה תמים וכתיב ואתנה בריתי ביני
ובינך ד"א גדולה מילה ששקולה כנגד כל
המצות שבתורה שנאמר כי על פי הדברים
האלה וגו' דבר אחר גדולה מילה^ט שאילמלא
מילה לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר אם
לא בריתי יומם ולילה וגו' ופליגא דר'^ט אליעזר
דאמר ר' אליעזר גדולה תורה שאילמלא
תורה לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר אם
לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא
שמתי וגו' אמר רב יהודה אמר רב בשעה
שאמר לו הקב"ה לאברהם אבינו התהלך
לפני יהוה תמים אחותו רעדה אמר שמא
יש בי דבר מגונה כיון שאמר לו ואתנה
בריתי ביני ובינך נתקררה דעתו ויוצא אותו
ההוציאה אמר לפניו רבש"ע הסתכלתי במול
שלי^ט (ואין לי אלא בן אחד) אמר לו צא
מאיצטגנינות שלך אין מול לישראל אמר
רבי יצחק כל המתמים עצמו הקב"ה מתמים
עמו שנאמר עם חסד תתחמד עם גבר
תמים תתם א"ר הושעיא כל המתמים
עצמו שעה עומדת לו שנא'^ט התהלך לפני
יהוה תמים וכתיב^ט והיית לאב המון גוים
שנאמר^ט כי לא נחש ביעקב והא'^ט בלמ"ד אל"ף כתיב אלא משום מדה
כנגד מדה תני אהבה בריה דרבי זירא כל אדם שאינו מנחש מכניסין אותו במחיצה שאפי' מלאכי השרת
אין יכולין ליכנס בתוכה שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל וגו' אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר
מפני מה נענש אברהם אבינו ונשתעבדו בניו למצרים מאתים ועשר שנים מפני שעשה אנגרייא בת"ח שנאמר
וירק את חניכיו ילידי ביתו ושמואל אמר מפני שהפריז על מדותיו של הקב"ה שנא'^ט במה אדע כי אירשנה
ורבי יוחנן אמר שהפריז בני אדם מלהכנס תחת כנפי השכינה שנאמר^ט תן לי הנפש והרכוש קח לך וירק
את חניכיו ילידי ביתו^ט רב אמר שהוריקן בתורה ושמואל אמר שהוריקן צוהב^ט ששמה עשר ושלוש מאות
א"ר אמי בר אבא אליעזר כנגד כולם איכא דאמרי אליעזר הוא דחושבניה הכי הוי וא"ר אמי בר אבא בן ג' שנים
הכיר אברהם את בוראו שנא'^ט עקב אשר שמע אברהם בקולי חושבניה מאה ושבעין ותרין ואמר^ט רמי בר אבא
השטן

מה נענש אברהם אבינו ע"ה ונשתעבדו בניו בו. אפי' שבעים העונש מפורשת על אהויה צמה אלעזר מ"מ עברה הו ענישמו להיות טפל בצמה אלעזר. שוריקן בתורה. זרון כמות
המורה ובשילה נלחו במלחמה: שוריקן בזה. פתח להס אלזומיו כדי שילכו עמו נפש מפלה:

מפני שנתעסק במלון סהלא. ונח"כ צמילה והיה לו להתעסק
צמילה תחלה ואותו מלון סמוך למנרים (ט) ללא היה סכנה ואותו
התינוק לא היה צאומה שעה אלא בן שמונה ימים: לפורגן. לאותן
שני מלאכים: **גונדא דחיימה.** חיל שלו אכל איהו גופיה נהרג:
שנאמר הרף מאף ועוב חמה. שמתו (נד) הנה דס
הצרית אשר כרת ה' עמכם על כל
הדברים האלה וכתיב צמילה (בראשית
יז) ואתנה צריתי וגו' כרתי צרית
וגו' וכתיב להלן (סס) ואתנה צריתי
מה להלן צרית (ט) אף כאלן צרית:
אס לא כריתי יומם ולילה. מה
להלן תורה אף כאלן תורה. והיינו
פליגא דהכא מוקי לה להאי קרא
צמילה והתם מוקי לה צמורה: **שנא**
נמצא צי דבר מגונה. (על) עכשיו
שלא אמר לו והיה תמים עד עכשיו:
כל הממסים. מתמס עמו: **כל**
המנחש. כלומר שרודף אחרי
המנחשים: **לו נחש.** אחריו רודפין
ניחושין לכל דקפיד קפדי צדיקה:
נחש"ד אל"ף. דמשמע דלן רודפין
אחריו: **מדה כנגד מדה.** דצמורה
שארש מודד בה מודדו לו ולא נפיק
מקרא: **שנאמר כי לא נחש.** כל
זמן שאינו מנחש מה כתיב צמריה
כעת יאמר ליעקב כלומר עדיין יחא
אותו עם דמלאכי השרת יהיו שואלין
אותו שאינו מנחש מה פעל אל לפי
שהוא נכנס למקום שאין מלאכי השרת
יכולין ליכנס: **שפריז על מדותיו.**
שהגדיל לישראל על מדותיו של הקצ"ה
שנאמר צמה אלעזר: **סן לי הנפש**
והרכוש קח לך. ולא היה לו לעשות
כן שהיה לו לגייס: **שהוריקן צטורה.**
שלימדס תורה כאלס שמריק מכלי
זה לתוך כלי זה זך הוא לימדן תורה:
שהוריקן. לשון ליהוב שנא' (תהלים סח)
ואכרמיה צירקק חרוץ שנתן להס
זהב הצרה: **אליעזר.** היה שקול כנגד
כולן: **אליעזר הוא חושבניה.** דלליעזר
צנימטריא שמונה עשר ושלוש מאות
שלא היה עמו אלא אליעזר לחוד:
מאה ושבעים והרסיין. דהכי משמע
עקב כמנין עקב^ט שנים שמע אברהם
בקולי וכל שמותי הוי קע"ה אלמלא
בן שלש שנים הכיר את צוראו:
שס"ד

היה תמים וכתיב^ט והיית לאב המון גוים
שנאמר^ט כי לא נחש ביעקב והא'^ט בלמ"ד אל"ף כתיב אלא משום מדה
כנגד מדה תני אהבה בריה דרבי זירא כל אדם שאינו מנחש מכניסין אותו במחיצה שאפי' מלאכי השרת
אין יכולין ליכנס בתוכה שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל וגו' אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר
מפני מה נענש אברהם אבינו ונשתעבדו בניו למצרים מאתים ועשר שנים מפני שעשה אנגרייא בת"ח שנאמר
וירק את חניכיו ילידי ביתו ושמואל אמר מפני שהפריז על מדותיו של הקב"ה שנא'^ט במה אדע כי אירשנה
ורבי יוחנן אמר שהפריז בני אדם מלהכנס תחת כנפי השכינה שנאמר^ט תן לי הנפש והרכוש קח לך וירק
את חניכיו ילידי ביתו^ט רב אמר שהוריקן בתורה ושמואל אמר שהוריקן צוהב^ט ששמה עשר ושלוש מאות
א"ר אמי בר אבא אליעזר כנגד כולם איכא דאמרי אליעזר הוא דחושבניה הכי הוי וא"ר אמי בר אבא בן ג' שנים
הכיר אברהם את בוראו שנא'^ט עקב אשר שמע אברהם בקולי חושבניה מאה ושבעין ותרין ואמר^ט רמי בר אבא
השטן

היה תמים וכתיב^ט והיית לאב המון גוים
שנאמר^ט כי לא נחש ביעקב והא'^ט בלמ"ד אל"ף כתיב אלא משום מדה
כנגד מדה תני אהבה בריה דרבי זירא כל אדם שאינו מנחש מכניסין אותו במחיצה שאפי' מלאכי השרת
אין יכולין ליכנס בתוכה שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל וגו' אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר
מפני מה נענש אברהם אבינו ונשתעבדו בניו למצרים מאתים ועשר שנים מפני שעשה אנגרייא בת"ח שנאמר
וירק את חניכיו ילידי ביתו ושמואל אמר מפני שהפריז על מדותיו של הקב"ה שנא'^ט במה אדע כי אירשנה
ורבי יוחנן אמר שהפריז בני אדם מלהכנס תחת כנפי השכינה שנאמר^ט תן לי הנפש והרכוש קח לך וירק
את חניכיו ילידי ביתו^ט רב אמר שהוריקן בתורה ושמואל אמר שהוריקן צוהב^ט ששמה עשר ושלוש מאות
א"ר אמי בר אבא אליעזר כנגד כולם איכא דאמרי אליעזר הוא דחושבניה הכי הוי וא"ר אמי בר אבא בן ג' שנים
הכיר אברהם את בוראו שנא'^ט עקב אשר שמע אברהם בקולי חושבניה מאה ושבעין ותרין ואמר^ט רמי בר אבא
השטן

(א) ג"א אהו מלאך. (ב) ופי
תוס' צ"ב ט: ד"ה תמה
ורו מה שהיטו צמילה.
(ג) ופי' תוס' שנת נה.
(ד) ד"ה קפץ. (ה) [שנת קלן].
(ו) [צ"ל אלעזר]. (ז) [שפסחים
סח. א. א] (ח) [פי"ג ג. ע"ש ופי'
שנת ג. ואלן צרית אלא
תורה וכו']. (ט) [שנת קטן].
(י) ואינו ראוי להוליד בן
כתיב. (יא) [בע"י איתא רבי
לוי. א] (יב) [ע"י סוטה לא].
(יג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(יד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(טו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(טז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(יז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(יח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(יט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כ) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(כט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(ל) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לה) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לו) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לז) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לח) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לט) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לא) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לב) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לג) [ג"י ע"י רבי שמואל].
(לד) [ג"י ע"י רבי שמואל].